

Всички се разсмиват. Влизат нови войводи, ранени войска

Викове: Победа! Свирли се с латинците! Бягат!

КАЛОЯН - Стратор Радул да тръгне веднага с конницата си в на куманската! Врагът ~~христиански~~ не трябва да ни се изплъзне!

Гласове: Та после пак да се върне! Докрай! Докрай!

КАЛОЯН - Свирете за сбор!

/звенят Валдун /

КАЛОЯН - Валдуне! Аз ти пратих послание за мир, а ти ми отвърнах с война! Аз освобождавах ~~и християните~~ българията си и тръгна да завземаш чужди земи. Твоите рицари, които носеха на раменете си лъкливи кръстове - сега лежат мъртви в равнищата на Евксиния Адрианопол. ~~и християните~~ противопоставя на надменните и благославените смирените, като им дава ~~христианска~~ неочаквана победа. /дава Свалете веригите! Отвъркете ръцете му! /снемат веригите Валдуне! Ти си един голям храбрец. Вначеството ти ме удивлява. Можеш да избегнеш, но трябва смело борбата, докрай. Затова тръгвам меча. /подава му го. За пръв път пленикът види и го поглежда /

Балдуине! Ти ми отговори, че ще доидеш да ме заробиш. че съдбата покара другояче. Днес не аз, а ти стана мой

БАЛДУИН Иоанициус! Голяма е вината ми към теб... Съдбата спрямило ме наказа. Прости ми. Но аз няма никога да си плаша пролятата кръв на моите рицари... /пак навекда ломен/

КАЛОЯН - Въди мо" гост! /прегръща го и дава знак да го слага подадената му наметка (уличи ^и ^и) Добропобедникът Цимитър да е на помощ!

/екват отново тръби и удар от барабани